

וְלַפְעָמִים מְסַכְּמִים שְׁלֹשָׁה
לְעִשׂוֹת דִּין, וְיָבֵא יו"ד [מין] שְׁהִיא
פְּשוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, שְׁהוּא
יְהו"ה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. וְזוֹ
שְׁכִינָה נִקְרָאת יָד יְמִין מִצַּד
הַחֶסֶד. יָד שְׂמָאל מִצַּד הַגְּבוּרָה.
יָד יְהו"ה מִצַּד עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי.
כְּשֶׁבֶן אָדָם שָׁב בְּתֻשׁוּכָה, הֵיךְ הַזֶּה
מִצִּילָה אוֹתוֹ מִהַדִּין. אָבֵל כְּשֶׁדָּן
עֵלֶת עַל כָּל הָעֲלוֹת, נֹאמֵר בּוֹ וְאִין
מִיָּדִי מִצִּיל.

וְעוֹד, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים נֹאמֵר בְּפִסּוּק
זֶה אֲנִי אֲנִי אֲנִי, שֵׁשׁ בָּהֶם א' א'
א' י' י', שְׁנַרְמְזוּ בְּיו"ד ה"י וְא"ו
ה"י יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. וְיֵשׁ
בָּהֶם שְׁלֹשׁ וָיִם, ו' ו' ו' - וְאַחֲתִיה
וְאֲנִי וְאִין - שְׁנַרְמְזוּ בְּשֵׁמוֹת
הָאֵלֶּה. וְעַם כָּל זֶה שְׁהָרִי בְּאֵרוֹ אֵת
הַפִּסּוּק הַזֶּה הַחֲבָרִים אֲצֵל אֱלֹהִים
אֲחֵרִים, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר רָאוּ עֲתָה פִי
אֲנִי אֲנִי הוּא - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְשְׁכִינְתּוֹ שְׁנֹאמֵר בָּהֶם אֲנִי
וְהוּא. וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדִי - זֶה
סַמָּא"ל וְנַח"ש. אֲנִי אֲמִית וְאַחֲתִיה
- אֲנִי אֲמִית בְּשְׁכִינְתִי לְמִי שְׁהוּא
רְשָׁע, וְאֲנִי אֲחִיהָ בַּה אֵת מִי שְׁהוּא
צַדִּיק. וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל - זֶה יו"ד
יְהו"ה שְׁהוּא יְהו"ה יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, וְהוּא כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז
כּוּז"ו, וְהַכֵּל אֲמֵת. אָבֵל מַה
שְׁנִתְּבָאָר לְמַעְלָה עֵלֶת הָעֲלִיּוֹן
שְׁהוּא עֵלֶת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְהַסּוּד
הַזֶּה לֹא נִמְסָר לְכָל חֶכֶם וְנָבִיא (נ"א
אָבֵל מַה שְׁנֹאמֵר לְמַעְלָה עַל עֲלִיּוֹן שְׁהוּא עַל הָעֲלוֹת,
הַסּוּד הַזֶּה לֹא נִמְסָר אֵלָּא לְכָל חֶכֶם וְנָבִיא).

בַּא רָאָה כְּמָה עֲלוֹת הֵם נִסְתָּרִים
שְׁהֵם מִתְּלַבְּשִׁים וְהֵם מוֹרְכָבִים
בְּסִפְרוֹת, וְהַסְּפִירוֹת מְרַכְּבָה לָהֶם,
שְׁהֵם טְמִירִים מִמַּחְשַׁבַת בְּנֵי אָדָם,
וְעֲלִיָּהֶם נֹאמֵר (קְהֵלֶת ה) פִּי גְבוּהָ מִעַל
גְּבוּהָ שְׁמֵר וְגו'. אוֹרוֹת מְצַחֲצָחִים
אֵלֶּה עַל אֵלֶּה. וְאֵלֶּה שְׁמַקְבִּלִים

וְאִי לֹא אִסְתַּפְּמֵן תְּרוּיָיְהוּ בְּעֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא לֹא אֲתַקְיִים דִּינָא. דְּאֲנוּן בְּמוֹתַב
תְּלַתָּא כַּחְדָּא. וְלִזְמַנִּין (דף כג ע"א) אִסְתַּפְּמוּ
תְּלַתָּא לְמַעַבְד דִּינָא, וְיִיתִי יו"ד (מִינָא) דְּאִיהִי
פְּשוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים דְּאִיהוּ יְהו"ה יו"ד
ה"א וְא"ו ה"א. וְדָא שְׁכִינְתָּא אֲתַקְרִי יָד
יְמִין מְסַטְרָא דְחֶסֶד. יָד שְׂמָאל מְסַטְרָא
דְּגְבוּרָה. יָד יְהו"ה מְסַטְרָא דְעֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא. כִּד בַּר נָשׁ תָּב בְּתִיּוּבְתָא הַאי יָד
שְׁזִיב לִיה מִן דִּינָא. אָבֵל כִּד דָּן עֵלֶת עַל כָּל
הָעֲלוֹת אֲתַמָּר בֵּיה וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל.

וְעוֹד תְּלַת זְמַנִּין אֲתַמָּר בְּהַאי קְרָא אֲנִי אֲנִי
אֲנִי. דְּאִית בְּהוּן א' א' א' י' י' י'.
דְּאֲתַרְמִיזוּ בְּיו"ד ה"י וְא"ו ה"י, יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א. וְאִית בְּהוּן ג' ווִין ו' ו' ו' - וְאַחֲתִיה
וְאֲנִי וְאִין דְּאֲתַרְמִיזוּ בְּאֵלִין שְׁמָהָן. וְעַם כָּל
דָּא דְּהַאי קְרָא הָא אוּקְמוּהָ חֲבָרְיָא לְגַבֵּי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים. כְּמָה דְּאֵת אֲמָר רָאוּ עֲתָה כִי
אֲנִי אֲנִי הוּא, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׁכִינְתִיה דְּאֲתַמָּר בְּהוּ אֲנִי וְהוּא. וְאִין
אֱלֹהִים עֲמָדִי דָּא סַמָּא"ל וְנַח"ש. אֲנִי אֲמִית
וְאַחֲתִיה, אֲנִי אֲמִית בְּשְׁכִינְתִי לְמָאן דְּאִיהוּ
חֲזִיב. וְאֲנִי אֲחִיהָ בַּה לְמָאן דְּאִיהוּ זְפָאִי.
וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל דָּא יו"ד יְהו"ה דְּאִיהוּ
יְהו"ה, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א וְאִיהוּ כּוּז"ו
בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו וְכֹלָא קְשׁוּט. אָבֵל מַה
דְּאֲתַמָּר לְעִילָא עֵלֶת עֲלָאָה דְּאִיהוּ עֵלֶת עַל
כָּל הָעֲלוֹת. וְהַאי רְזָא לֹא אֲתַמְסָר לְכָל
חֲכִימָא וְנָבִיאָה (נ"א אָבֵל מַה דְּאֲתַמָּר לְעִילָא עַל עֲלָאָה דְּאִיהוּ
עַל הָעֲלוֹת הַאי רְזָא לֹא אֲתַמְסָר אֵלָּא לְכָל חֲכִימָא וְנָבִיאָה).

תָּא חֲזִי, כְּמָה עֲלוֹת אֲנוּן סְתִימִין דְּאֲנוּן
מִתְּלַבְּשִׁין וְאֲנוּן מוֹרְכָבִין בְּסִפְרִין,
וְסִפְרִין מְרַכְּבָה לְגַבֵּייהוּ, דְּאֲנוּן טְמִירִין מִמַּחְשַׁבְתָּא דְּבִנֵי נָשָׂא, וְעֲלִיָּיהוּ

הם חשוכים מאחרים שעליהם שמקבלים מהם. ולעלת [על כל] העלות אין אור עומד לפניו, שכל האורות חשוכים לפניו.

ו"ן, מה מעשהו? כמנן ימות השבוע, ללמדך שכל יום יש לו פח. ומה מעשהו כאן? ללמדך שפשם שיש חכמה גדולה באין לאין תכלית, כך יש הפח ההוא בכל האברים. ואיזה אברים? שבע שיש באדם, שכתוב (בראשית ט) כי בצלם אלהים עשה את האדם:

רעיא מהימנא

אמר לו, מנורה הקדושה, אחר שאמר (בראשית א) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, מהו שאמר אחר כך ויברא אלהים את האדם בצלמו? אמר לו, מה שבארו על כך בעלי המשנה, שמהם אמרו נברא, ומהם אמרו לא נברא, והקדוש ברוך הוא ברא אותו, שכתוב (שם) ויברא אלהים את האדם בצלמו.

אמר לו, אם כך הוא, לא יתן חלק ביד אחד מהם ולא נעשה בדימות שלהם, אלא באיקונין של המלך, בצלמו כדמותו, שהוא צלם ודמות תבניתו. אמר, כך נודע? אמר, חס ושלום, אלא אני אומר שנברא בכל והשליטו על הכל, שאם היה כל אחד נותן בו חלקו, בזמן שהיה כועס עליו כל אחד היה נוטל חלקו ממנו, פי כמה נחשב הוא?!

א"ת הקדוש ברוך הוא ברא אותו כל אחד בדימותו, זוהי מלכות הקדושה שהיא תמונת כל, שבה הסתפל הקדוש ברוך הוא וברא את העולם וכל הבריות שברא בעולם, וכלל בה עליונים ותחתונים בלי פרווד כלל, וכלל

אתמר (קהלת ה) **כי גבוה מעל גבוה שומר וגו'.** נהורין מצוהצחין אלין על אלין. ואלין דמקבלין אנון חשוכין מאחרנין דעלייהו דמקבלין מנייהו. ועלת (על כל) העלות לית נהורא קיימא קמיה דכל נהורין מתחשכן קמיה.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ג)

ו"ן מאי עבידתיה, כמנן ימי השבוע. ללמדך שכל יום יש לו פח. ומאי עבידתיה הכא ללמדך שפשם שיש חכמה גדולה באוון לאין תכלית, כך יש הפח ההוא בכל האברים, ומאי אברים, שבע שיש באדם. דכתיב כי בצלם אלהים עשה את האדם. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

רעיא מהימנא

השלמה מההשמטות (סימן ד)

אמר ליה בוצינא קדישא בתר דאמר (בראשית א) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו מאי ניהו דאמר לבתר ויברא אלהים את האדם בצלמו, אמר ליה מה דאוקמוה על דא מארי מתניתיך דמנהון אמרו (הוא) נברא ומנהון (אמרו) לא נברא וקדשא בריך הוא ברא ליה, דכתיב (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו.

אמר ליה אי הכי איהו לא יהיב חלקא ביד חד מנייהו ולא אתעביד בדיוקנא דילהון אלא באיקונין דמלכא בצלמו כדמותו דאיהו צלם ודמות תבניתו. אמר הכי אשתמודע. אמר חס ושלום. אלא אנא אימא דאתברי בכלא ואשליטיה על פלא. דאי הוה יהיב כל חד חולקיה בזמנא דהוה כעסיה עליה כל חד הוה נטיל חולקיה מניה, פי כמה נחשב הוא.

אלא קדשא בריך הוא ברא ליה כל חד בדיוקניה, דא מלכות קדישא דאיהי תמונת כל, דבה אסתכל

קדשא בריך הוא וברא עלמא וכל בריין דברא בעלמא וכלל בה עלאין ותתאין בלא